

Chúc Anh Hạnh Phúc

Contents

Chúc Anh Hạnh Phúc	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3

Chúc Anh Hạnh Phúc

Giới thiệu

Thể loại: đam mỹ hiện đại, đoản văn. Tình yêu rất kì lạ, nó có thể làm con người ta hạnh phúc tột cùng, nhưng cũng là

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuc-anh-hanh-phuc>

1. Chương 1

Tan học.

Cậu nghe thấy có người gọi mình nên quay sang nhìn nhưng vừa thấy anh thì mặt cậu đỏ lên, liếc mắt coi như không thấy anh.

– Hey Danh, hôm nay qua nhà tao ngủ đi. – Từ đâu xuất hiện một cậu nhóc chạy lại gần cậu còn không biết vô tình hay cố ý mà ôm eo cậu.

– Ok – Danh cười tươi rồi cùng bạn mình đi tiếp.

Anh ngứa mắt, vút điều thuốc trên tay, đi về phía cậu kéo cậu ra khỏi tay thằng nhóc kia.

– Này, anh muốn làm cái gì? Buông ra.

– Đi về nhà, anh muốn nói chuyện với em.

– Tôi với anh không còn gì để nói, phiền anh từ nay đừng đến tìm tôi nữa. Buông tay nhanh.

Anh phốt lơ lờ cậu, kéo cậu về phía xe của mình.

– Lên xe.

– Không. A...

Anh bế cậu đặt lên xe, không nói lời nào đội nón bảo hiểm cho cậu. Rồi dù có muốn hay không cậu cũng phải theo anh về nhà.

Về đến nhà, anh vẫn giữ khuôn mặt lạnh băng lôi cậu vào phòng, may mắn là lúc này không có mẹ cậu ở nhà. Vừa vào phòng, đóng cửa, anh đẩy cậu ngã xuống giường rồi lao vào hôn cậu.

– Ừm...buông ra....khốn nạn...buông ra.

“Chát”, cậu tát anh.

Anh không hôn cậu nữa nhưng cũng không buông cậu ra.

– Kinh tởm – Cậu chùi môi mình, đẩy anh ra nhưng không được – Anh muốn cái gì? À hay anh muốn lấy lại cái này – Cậu giơ ngón tay đeo nhẫn lên trước mặt anh rồi tức giận tháo ra và quăng đi – Đấy, trả anh, anh đi mà lấy, đồ đạc gì của anh cũng đem đi hết đi, nhìn thấy là ngứa mắt.

Nhìn cậu như vậy, anh thực sự không kiềm chế được mà giật bung hết nút áo của cậu rồi lao vào cậu, trong anh bây giờ đầy sự chiếm hữu. Cậu vùng vẫy nhưng sức cậu làm sao chống lại được anh. Được một lúc, cậu không chống cự nữa nhưng mà giữa môi anh và cậu lúc này lại có một chất dịch mặn chát, anh dừng lại ngược lên thì thấy đó là nước mắt của cậu. Anh nhìn cậu nhưng cậu không nhìn anh mà cố sức lau hết những giọt nước mắt kia. Anh thở dài rồi ôm lấy cậu.

– Anh yêu em mà, anh không muốn...

– Yêu tôi? Vậy anh có biết tôi cần gì hay không? Anh lúc nào cũng đi chơi game, từ sáng tới tối, những lúc đó anh có biết tôi cảm thấy như thế nào hay không? Anh lúc trước đâu có như vậy đâu, Quân. Anh thay đổi nhiều lắm rồi... Anh nói anh yêu tôi, vậy tôi hỏi anh, anh chọn tôi hay game?

–.....

– Her, không trả lời được chứ gì. Vậy thì thôi đi, buông tay tôi đi, anh sẽ vui hơn, không còn thấy phiền khi có người cấm anh chơi game nữa.

Cậu nhẹ nhàng đẩy anh ra, ngồi dậy chỉnh sửa lại quần áo rồi đứng dậy đi, không quay lại nhìn anh, chỉ bỏ

lại một câu:

– Chúc anh hạnh phúc.

2. Chương 2

“Chúc anh hạnh phúc”

Kể từ ngày hôm đó, anh về quê, không gặp cậu cũng không liên lạc với cậu. Anh lại tiếp tục lao đầu vào game, bây giờ không còn ai mắng nhiếc hay nhõng nhẽo với anh đòi anh bỏ game mà quan tâm đến mình nữa nhưng tại sao...anh không cảm thấy vui? Không cảm thấy thoải mái vậy?... Anh có thật sự “hạnh phúc” khi bỏ rơi ai đó, bỏ rơi cả tương lai của hai người chỉ vì niềm vui nhất thời?

Anh lên mạng không còn để chơi game nữa mà là... theo dõi ai đó. Anh tức điên lên khi cậu vui vẻ chơi game, cậu đang trả đũa anh sao? “Này này, cái gì vậy? Ai cho em đi chơi cùng người khác? Ai cho em dùng bộ mặt dễ thương đó đi nói chuyện với thằng con trai khác? Anh không cho phép a”

Cứ như thế gần một tuần lễ, cả hai cứ ” khiêu khích” nhau như vậy. Đến một ngày cậu hình như không chịu nổi nữa cậu đăng stt lên trang cá nhân của hai người.

”Sao anh thay đổi

Tại sao anh không như lúc trước

Anh thương Danh lắm mà, lúc nào cũng vợ ơi vợ à

Đôi lúc anh sợ vợ khóc, anh bên cạnh vợ mà dỗi như con nít

Em không muốn mất tương lai mình từng hứa đâu

Em không muốn cứ vào album nhìn hình lại tự khóc tự lau như thế này nữa đâu

Em mất tất cả rồi anh biết không? ”

– Đồ ngốc, anh không thay đổi, ngoan ngoãn ở nhà chờ anh.

Anh inbox cho cậu một câu như vậy rồi out lun.

Mấy tiếng sau.

“Kính coong...kính coong...”

– Danh ơi, mở cửa cho anh. Mẹ ơi mở cửa cho con đi.

– Mẹ, kệ anh ấy đi, mẹ đừng mở cửa.

– Nhưng mà...

– Kệ anh ấy.

“RẦM”,cậu sập mạnh cửa.

“Ào ào” trời bỗng đổ mưa.

– Danh,mưa rồi, mở cửa cho Quân vào nha con, hai đứa có chuyện gì vậy hả? Danh.

– Cứ kệ anh ấy đi, chịu không nổi sẽ tự đi thôi.

– Nó không chịu về, nó muốn nói chuyện với con.

– Aiz bực quá.

Cậu tức giận bước ra khỏi phòng thuận tay cầm theo cái áo mưa.

– Đây, cầm lấy rồi đi về đi, anh chẳng bao giờ mang áo mưa theo đâu đúng không? Bây giờ có rồi đó anh làm ơn đi về đi, đừng làm phiền tôi nữa.

Nói rồi cậu quay lưng đi nhưng vừa nhấc bước thì đã bị anh kéo mạnh vào lòng.

– Buông ra, buông ra coi, ĐM. Anh muốn làm khổ tôi đến bao giờ nữa hả?

– Anh xin lỗi. Anh biết anh sai rồi, đừng giận nữa mà. Một tuần nay anh nhớ em lắm, Danh ơi.

– Hức...anh...anh nói dối...anh đâu có cần tôi...anh bỏ tôi...anh...

– Anh biết rồi, anh xin lỗi mà. Anh yêu em, anh là cần em nhất, Danh.

– Hức...

– Hai đứa vào nhà đi, trời mưa lớn như vậy, bệnh hết bây giờ.

Anh buông cậu ra, lau nước mắt cùng nước mưa rơi đầy trên mặt cậu

– Đi vào nhà nha, anh lạnh.

Cậu phì cười, anh cũng mỉm cười đưa cậu vào nhà rồi trốn luôn ở trong phòng.

Tình yêu rất kì lạ, nó có thể làm con người ta hạnh phúc tốt cùng, nhưng cũng làm người ta đau khổ đến chết. Hạnh phúc rất mỏng manh, rất dễ vỡ, đòi hỏi hai người yêu nhau phải yêu thương và nhường nhịn nhau. Tương lai của anh và cậu không biết sẽ như thế nào, không biết có ở bên nhau suốt đời hay không? Chỉ biết hiện tại anh cần cậu và cậu cũng vậy, như thế là đủ.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuc-anh-hanh-phuc>